

KM 09/00 Revisjon av retningslinjer for Opplysningsvesenets fond

Bakgrunn Kirkerådet har mottatt henvendelser fra Bjørgvin og Nidaros bispedømmeråd med anmodning om at Kirkerådet fremmer som sak for Kirkemøtet 1999 evaluering av retningslinjene for Opplysningsvesenets fond. Det er spesielt to forhold bispedømmerådene ber om å få vurdert: fordelingen av midler mellom bispedømmene og saksbehandlingstiden. Kirkerådet behandlet denne henvendelsen i KR sak 24/99 og vedtok da at saken skulle fremmes for KM 2000.

Det synes saksvarende at tildelingskriteriene vurderes etter noe tid. Men siden kriteriene ble vedtatt i 1997, og ved henvendelsen fra bispedømmene i 1999 bare hadde ligget til grunn for to tildelinger (1998 og 1999), vurderte Kirkerådet det slik at Kirkemøtet i år 2000 ville ha et bredere grunnlag for å vurdere kriteriene. Fordeling av midler fra fondet skjer i henhold til Lov om Opplysningsvesenets Fond av 7.juni 1996 og Retningslinjer for Opplysningsvesenets Fond - Tilskudd til kirkelige formål, vedtatt av KM 1997 sak 12/97. Videre gir Statens økonomireglement føringer både for søknadsbehandling og regnskaps- og prosjektrapportering. Saksorientering Det gis i det følgende en gjennomgang av hovedpunktene i retningslinjene, med fortløpende kommentarer og noen endringsforslag. Det gis en forholdsvis bred omtale av behandlingstid og prinsipper for fordeling mellom bispedømmerådene, med forslag til endring.

Det vil i løpet av høsten komme en økonomimelding, denne kan gi føringer i forhold til omorganisering av Opplysningsvesenets fond som på et senere tidspunkt gjør det nødvendig å ta retningslinjene opp til fornyet behandling.

Vurdering av retningslinjene Fordelingsprinsipper (retn. linjenes pnkt 3 og 8) Midlene benyttes til tiltak i menighetene og regionale og sentrale tiltak av felleskirkelig karakter. Det tildeles midler til prosjekter i regi av kirkelige organer lokalt, regionalt og sentralt. Videre tildeles det midler til samarbeidstiltak på tvers av menighetsgrenser, på fellesråds og prostiplan. Både av regionale og sentrale midler tildeles det betydelige summer til prosjekter i regi av frivillige kristne organisasjoner. I 2000 er det vedtatt retningslinjer for bevilgning til utviklingstiltak i samarbeid med søsterkirker. Viser i den forbindelse til pnkt 3.2 i retningslinjene, og til saken om Forbruk og rettferd som ble behandlet på Kirkemøtet i 1996 (KM 10/96). I komitemerknadene til saken heter det: "Komiteen vil videre med bakgrunn i sak KM 10/96 synliggjøre tiendetanken i egen drift og går inn for at 10% av avkastningen av Opplysningsvesenets Fond som Kirkemøtets organer disponerer, skal brukes til arbeidet for gjensidig utvikling i fellesskap med

våre søsterkirker. Det må utarbeides retningslinjer for hvordan dette beløpet skal disponeres.” Kirkerådet har delegert til Mellomkirkelig råd å forestå denne tildeling. I henhold til retningslinjene skal 50% av den årlige ramme fordeles multilateralt gjennom KV og LVF-systemet. 40% skal gå bilateralt til søsterkirker/ partnerorganisasjoner direkte, eller gjennom norske kirkelige organisasjoner. Her bør det tilstrebes en viss geografisk og/eller tematisk konsentrasjon. De resterende 10% skal gå til norske lokalmenigheter/ bispedømmeråds vennskaps-samarbeid. Støtten skal ha som mål å stimulere til at vennskapssamarbeidet utvikles og styrkes ved at man møtes, arbeider og lever hos hverandre. Stipender vil være en aktuell arbeidsform. Pengene skal normalt ikke gå til å betale norsk deltakelse i denne utvekslingen. Innenfor denne 10% kan det også stimuleres vennskapssamarbeid hvor også en tredje part i sør deltar. Disse retningslinjer ble lagt til grunn ved tildelingen i 2000. Både Kirkerådet og enkelte bispedømmeråd har benyttet anledningen til å trekke et administrasjonstilskudd fra tildelingen. I Kirkerådet går dette tilskuddet i alt vesentlig til generelt løpende arbeid innenfor satsingsområdene.

Prinsipper for fordeling av midler mellom bispedømmene (retn. linjenes pnkt 3.5 og 8.2) Frem til og med budsjettåret 1997 lå ”Midlertidige retningslinjer for fordeling av Sørfond II” til grunn for Styrets tildeling. Her het det at ”Styret avgjør fordeling av de midler som skal stilles til disposisjon for de enkelte bispedømmer”. Fondets styre, som bestod av representanter fra Departementet og Kirkerådet, foretok tildeling i hovedsak på grunnlag av den fordelingsnøkkel som departementet legger til grunn ved tildeling av statlige midler – en vektning av bispedømmene ut fra antall prester, menighetsråd og reiseavstander. Søkermassen ble brukt som en tilleggsfaktor. Ved tildeling av midler fra OVF synes det unaturlig å vektlegge antall prester i bispedømmene. Midlene skal primært brukes til lokale prosjekter, og i noen grad til regionale. Prosjektene er i overveiende grad initiert av menighetsrådene, og kun unntaksvis synes prester å være involvert i prosjektene. Følgende tall må etter Kirkerådets mening legges til grunn som objektive kriterier: geografisk utstrekning (areal), antall sokn og medlemstall. Det vil alltid være ulike oppfatninger om hva som er de mest rettferdige kriterier, og hvordan tallene skal brukes. Det foreslås imidlertid at de nye kriterier det er redegjort for over legges til grunn som faste kriterier. Videre at fordelingsnøkkelen regnes ut fra gjennomsnittsverdier, slik at avvik med +/- 33 % gir et prosentpoeng i tillegg eller fradrag, 66 % gir 2 prosentpoeng. 33 % avvik synes å være en naturlig differanse å ta utgangspunkt i. Kriterier som legges til grunn for fordelingsprosent til bispedømmene: Begrunnelse: 1. Medlemstallet i bispedømmet er et uttrykk for hvor stort behovet er. Altså hvor mange personer man skal betjene i bispedømmet. 2. Antall sokn sier i tillegg noe om geografi og hvor mange enheter som er potensielle søkere om midler. Når to bispedømmer som ellers er like men har ulikt antall sokn, bør altså det bispedømmet som har flest sokn få tillegg i prosentfordelingen. 3. Geografisk

størrelse bør tillegges mindre vekt enn de to første kriteriene. I hovedsak skal midlene ut til lokalmiljøer og ikke styres eller administreres av en sentral administrasjon hvor reiseavstander er så viktig. Tabellen nedenfor er bygd på følgende: 1. I utgangspunktet fordeles 100 % likt på alle bispedømmer (9.09 % på hver). 2. Man bruker bispedømmets medlemstall og har en justering på 1 % for 33 % avvik (se forklaring på dette ovenfor og kolonne 5 i tabellen nedenfor). 3. Man bruker samme prinsipp på antall sokn som medlemstall (kolonne 7). 4. Når det gjelder areal reduseres dets betydning i forhold til de øvrige kriterier. Har et bispedømme dobbelt areal av gjennomsnittet gis 1 % tillegg. (avvik på 100 % fra gjennomsnittet gir +/- 1 %).

(figur)

Disse tallene endres over tid, og fordelingsnøkkelen vil derfor bli justert hvert femte år. De kriterier som ble vedtatt av Kirkemøtet i 1997 har følgende ordlyd med hensyn til fordeling bispedømmene i mellom: Som grunnlag for tildeling av midler til det enkelte bispedømmeråd, foretar Kirkerådet en helhetsvurdering på bakgrunn av søkermassen primært i forhold til satsingsområder samt faste kriterier som folketall, antall prestegjeld/sokn, kommunikasjonsforhold m.v. (§ 8.2). Kirkemøtet drøftet inngående den interne fordeling mellom bispedømmerådene, og ulike modeller ble vurdert. I sluttbehandlingen av saken ble det votert over to ulike alternativer. Forslaget, som falt mot 28 stemmer, innebar en tildeling av midler til det enkelte bispedømmeråd tildelt av Kirkerådet etter kun faste kriterier. I komitemerknadene er følgende nedfelt: Av ulike modeller som ble drøftet kan følgende nevnes: - Tildeling av et fast beløp beregnet ut fra en gitt norm som tar hensyn til størrelse, antall kirkelige handlinger, geografi, kommunikasjon m.v. - Tildeling etter vurdering av søkermassen. - Et fast basisnivå ut fra en gitt norm, dernest fordeling av et resterende beløp på grunnlag av søkermasse.

Etter komiteens mening vil den mest rettferdige fordelingsnøkkel måtte ta hensyn til flere av de ovenfornevnte faktorer. Forholdet bispedømmene i mellom varierer sterkt. Dette gjelder både med hensyn til størrelse, geografi og kommunikasjon. Men det er også betydelige variasjoner i antall søknader bispedømmene i mellom. Komiteen vil derfor anbefale at man beholder dagens tildelingskriterier. Dette betyr at avkastningen fordeles etter en vurdering av søkermassen sett i forhold til satsingsområder. Videre brukes en fordelingsnøkkel som tar hensyn til folketall, antall prestegjeld, kommunikasjon m.v. som en justeringsfaktor.... Ved tildelingen for 1998, 1999 og 2000 har fordelingen vært beregnet ut fra følgende forhold: 1998: 70 % av midlene ble fordelt etter søkermasse 30 % av midlene ble fordelt etter faste kriterier 1999: 67 % av midlene ble fordelt etter søkermasse 33 % av midlene ble fordelt etter faste kriterier 2000: 50 % av midlene ble fordelt etter søkermasse 50 % av midlene ble fordelt etter faste kriterier

Det fremgår av sammenstillingen over at det har skjedd en forskyvning fra å

gi søkermassen stor vekt, til å sidestille søkermasse og faste kriterier. Hvert år er det foretatt en utjevning slik at forskjellen fra år til år ikke skulle bli alt for stor. Det har vært viktig for bispedømmerådene med en viss stabilitet i tildelingen. Følgende innvendinger har vært reist mot å vektlegge søkermassen i vesentlig grad: - ordningen "inviterer" til en kunstig produksjon av søknader - det kreves overskudd og ressurser for å utarbeide prosjekter, ordningen premierer dermed allerede ressurssterke menigheter/bispedømmer - det er behov for en viss stabilitet i tildelingens størrelse fra det ene året til det neste. Det ble for 1999 mottatt 418 søknader med et samlet søknadsbeløp på 23,6 mill, hvilket tilsier en stigning både i antall søknader og søknadssum i forhold til året før. Tallene for 1995 og 1996 var 367 og 325, og søknadsbeløpene var h.h.v. 17 mill for 1995 og 16 mill for 1996. Tallene for 1997 var 305 søknader med et samlet søknadsbeløp på 16,4 mill, mens det for 1998 var 347 søknader med et samlet søknadsbeløp på 21 mill. Dette er grafisk fremstilt i kurven nedenfor, og vi ser at mens det frem til 1997 var en svak tilbakegang på antall søknader, har dette i perioden etter 1997 vært en klar økning i antall søknader.

I hvilken grad denne økningen skyldes "en kunstig produksjon av søknader" er vanskelig å si. Det har imidlertid vært en noe annen utvikling i forhold til de sentrale søknadene i samme periode: 1996: 61 søknader - 11 mill 1997: 83 søknader - 15 mill 1998: 49 søknader - 13 mill 1999: 73 søknader - 19 mill 2000: 102 søknader - 18 mill

Kirkerådets egne prosjekter er holdt utenfor i dette tallmaterialet. Det foreslås at det for ettertiden tildeles midler til bispedømmene ut fra følgende kriterier: 75 % av midler avsatt til bispedømmene tildeles etter faste kriterier, mens 25 % tildeles etter søkermasse. Det forutsettes at det tildelte beløp ikke overstiger dets samlede søknadsbeløp. Dette vil gjøre søkermassen til en utjevningsfaktor, og ikke til hovedkriterium. Rapportering (retn.linjenes pkt 4) Det utarbeides årlige rapporter med regnskap som viser anvendelsen av midlene, fordelt på satsingsområdene. Rapportene inngår som en del av den samlede årsmelding som hvert år legges frem for Kirkemøtet. Det har gjentatte ganger fremgått av den sentrale OVF-rapporten at det er tungt å få inn de underliggende rapporter, både fra bispedømmene og fra de organisasjoner som tildeles sentrale midler. Bispedømmerådene på sin side viser til at også de strever med å få inn lokale regnskap og rapporter. De senere år har følgende vært inntatt i tildelingsbrevet: Kirkerådet ber om å få tilsendt rapport og regnskap for anvendelse av midler fra Opplysningsvesenets Fond for xxxx (årstall) innen 1.mars (påfølgende år). For avsluttede prosjekter innsendes en kort rapport relatert til prosjektets målsetting. Pågående prosjekter rapporteres i henhold til fremdriftsplanen. Regnskapsoversikten ordnes i henhold til satsingsområder. Videre er det gitt følgende presisering: Oversikten skal vise anvendelse av midlene ordnet etter Kirkemøtets satsingsområder. Innenfor satsingsområdene skal det fremgå

hvor stor andel som er gått til henholdsvis menighets/fellesrådsprosjekter, prosjekter i regi av frivillige organisasjoner og bispedømmerådsprosjekter. Det er imidlertid de senere år blitt en vesentlig forbedring i rapporteringsrutinene, især hva bispedømmene angår. Selv om det er noen unntak, mottar Kirkerådet nå oversikter over prosjekter fordelt på satsingsområder, og det vedlegges rapporter for avsluttede tiltak. Selve resultatrapporteringen relatert til prosjektets mål kan fortsatt bli bedre, men også her har det foregått en positiv utvikling. Et bispedømme påpeker i sin rapport behovet for en standard mal for rapportering. En slik mal, og en presisering av regnskapskrav kan utarbeides administrativt og forutsetter ikke endringer i gjeldende retningslinjer. Frist for innsending av rapport (retn. linjenes pkt 4) Et bispedømme har stilt spørsmål ved om retningslinjene kan endres slik at innsending av regnskap og rapport kan skje en måned senere, altså innen 1. april. I henhold til retningslinjene (4.2) kan Kirkerådet fastsette nærmere retningslinjer for rapportering, herunder om frister. Siden erfaringen har vist at det for bispedømmerådene er vanskelig å få inn underliggende rapporter i tide, synes det rimelig at tidsfristen for bispedømmerådenes innrapportering til Kirkerådet endres til 1.april. Rapporteringsfrist for eksterne landsomfattende organisasjoner beholdes som i dag, slik at Kirkerådets vårmøte kan få seg forelagt den årlige samlede rapport. Satsingsområder (retn.linjenes pkt 5) I perioden 1995 – 1999 har det vært en tydelig dreining av søknadenes innhold, slik at det i dag er en klar konsentrasjon omkring de satsingsområder som Kirkemøtet har vedtatt. Av de satsingsområder som har vært over noe tid ser vi av de årlige rapporter at noen satsingsområder har hatt større gjennomslagskraft enn andre. Dåpsopplæring og Ung i kirken (senere Barn og unge) og Prosjektorientert diakonal satsing har fått vesentlige tildelinger både sentralt og regionalt. Det tidligere satsingsområdet ”Det økumeniske tiåret” har i hovedsak blitt fulgt opp fra sentralt hold, mens det bare i beskjedne grad har vært søknader fra regionalt og lokalt hold. Det samme er tilfellet for satsingsområdet ”Kirkens arbeid blant psykisk utviklingshemmede”. Samarbeidsråd for menighet og misjon har vært et samarbeidsprosjekt hvor både sentrale og regionale midler er tildelt prosjektet, i tillegg har misjonsorganisasjonene ytt midler. Det vil på årets Kirkemøte foreligge forslag om videreføring av samarbeidsprosjektet, som eventuelt kan gjøre det aktuelt å betegne satsingen som et pilotprosjekt som kommer inn under retningslinjenes § 10. Det er viktig at retningslinjenes forutsetning om at satsingsområder holdes stabile over noe tid ivaretas. Det tar tid å forberede nye prosjekter. Hva det kan ytes tilskudd til (retn.linjenes pkt 6) Retningslinjenes bestemmelse om at det primært skal ytes tilskudd til 3-årige prosjekter overholdes i vesentlig grad. Det er et ønske at prosjektmidler skal stimulere til nye tiltak, noe som også ser ut til å være tilfellet. Kirkemøtet 1997 foretok en inngående drøfting av forholdet mellom bruk av avkastningen til prosjekter/avgrensede tiltak i forhold til bruk av midler til permanente driftsutgifter. Følgende kan være verdt å sitere: “Komiteen drøftet grundig forholdet mellom prosjektstøtte og muligheter for

eventuell driftsstøtte. Det ble også drøftet om barne- og ungdomsorganisasjonene her skulle være i en særstilling. Dette blant annet fordi disse organisasjoner ikke har noen "voksenorganisasjon" i ryggen. Komiteen ser det imidlertid som uheldig om organisasjonene skal komme i et økonomisk avhengighetsforhold ved fondsstøtte til drift. Komiteen ønsker å understreke at det primært skal ytes støtte til tidsbegrensede prosjekter innenfor Kirkemøtets satsingsområder. Man ønsker likevel å gi en mulighet til driftsstøtte i en begrenset periode.... I den grad det ytes driftsstøtte må dette gjøres gjeldende for menigheter så vel som for organisasjoner (...) Komiteen har forståelse for at det er behov for å yte støtte til tyngre kirkelige pilotprosjekter som f.eks KIFO (...) Komiteen er følgelig på linje med komiteuttalelsen fra KM 1996 som gir sin tilslutning til departementets syn om at avkastningen primært skal gå til klart definerte og tidsavgrensede prosjekter.... Dette vil kunne være et incitament til utprøving av nye tiltak og prosjekter som kan bidra til en stadig fornyelse i kirken." Søknadsprosedyre (retn.linjenes pkt 7) Det utarbeides regionalt en prioritert oversikt over samtlige søknader med angivelse av søknadsbeløp sammen med en kort beskrivelse av tiltaket. Som tidligere nevnt er prioriteringene i stor grad i samsvar med Kirkemøtets satsingsområder. Det samme gjøres sentralt i Kirkerådet. Retningslinjenes forutsetning om at hovedtyngden av bispedømmerådets andel skal tildeles eksterne søknader overholdes i noen grad, men det kan nok være nødvendig å minne om dette ved neste tildeling. Fordelingen mellom eksterne og interne søknader varierer sterkt fra bispedømme til bispedømme. Rapporten for 1999 viser en variasjon fra 9 % i Oslo til 81 % i Nord Hålogaland på avsetning til interne tiltak. For 1999 er det 5 bispedømmer som har brukt 50 % eller mer til interne tiltak, dette er høyere enn tidligere år, og gjenspeiler nok rådernes generelt dårlige økonomi. Det er i overveiende grad prosjektmedarbeidere som lønnes med midler fra OVF (kirkemusikk-konsulent, ungdomskonsulent m.m). Det har utviklet seg noe ulik praksis på hvilke dokumenter bispedømmene oversender Kirkerådet. Noen få bispedømmer oversender samtlige lokale søknader, mens andre bare vedlegger søknader på egne prosjekter. De fleste vedlegger søknader fra eksterne lag og foreninger. Siden Kirkerådet kun tildeler rammebeløp, og det er bispedømmerådet selv som fordeler midlene på de ulike prosjekter, foreslås det for ettertiden at bispedømmene oversender Kirkerådet en samlet oversikt over søknadene, ordnet etter satsingsområder og i prioritert rekkefølge. Videre foreslås det at det kun er bispedømmerådets egne prosjektsøknader som vedlegges søknadsoversikten. Dette vil være en forenkling for bispedømmene. Kirkerådet valgte i 1999 å tildele driftstilskudd til noen av de frivillige organisasjonene, for øvrig har dette skjedd i svært liten grad. Saksbehandlingstid (retn.linjene pkt 7 og 9) Det påpekes i henvendelsen fra Nidaros at "en saksbehandlingstid på opp mot 6 måneder.... må karakteriseres som svært utilfredsstillende. Det må være en målsetting å korte ned saksbehandlingstiden betydelig. Kirkerådet er enig i at det må være en målsetting å korte ned saksbehandlingstiden. Dagens prosedyre forutsetter

at søknaden må være ankommet bispedømmerådet innen 1.okt, mens tildeling først skjer på Kirkerådets møte i februar. Selv om det i et foreløpig tildelingsbrev i nov/des fremkommer hvilket beløp Stortinget foreslår å sette av til kirkelige formål, er den sum som stilles til disposisjon for kirkelige formål ikke klar før i slutten av januar. Endelig tildeling av midler fra fondet kan derfor ikke finne sted før i midten av februar. Det må derfor vurderes om innsending av søknader kan finne sted senere enn hva tilfellet er i dag. Kirkerådet vurderer ikke de lokale søknader som er innkommet til bispedømmerådene. Bispedømmerådene foretar selv en vurdering av de innkommende forslag, og skal oversende Kirkerådet en prioritert oversikt over samtlige søknader med angivelse av søknadsbeløp sammen med en kort beskrivelse av tiltaket, inkludert en anbefaling (§ 7.3). Dette betyr at Kirkerådets sekretariat ikke trenger å påregne noe vesentlig behandlingstid på dokumentene som oversendes fra bispedømmene før behandling finner sted i Kirkerådets februarmøte. Det foreslås på denne bakgrunn at frist for oversendelse til Kirkerådet av den ovenfor nevnte prioriterte liste er 20.januar. Det antas at bispedømmerådene da kan fatte vedtak om en prioritert liste i sitt januarmøte. Søknadsfrist kan da settes til 1.desember, både for søknader til bispedømmekontorene, og for søknader om sentrale midler. På grunn av et forholdsvis stort antall feilsendte søknader, er det viktig med felles frister. Dette vil bety at behandlingstiden reduseres fra ca 20 uker til ca 11 uker. Dette tidsskjemaet forutsetter imidlertid at frister overholdes, at bispedømmerådene avholder møte før 20.januar, og at Kirkerådet avholder sitt møte rundt midten av februar. Kirkerådets disponering av Kirkemøtets andel (retn. linjenes pkt 10) Kirkerådet tildeler av Kirkemøtets andel hvert år betydelige midler til eksterne lag og organisasjoner i tillegg til at en del midler går til egne prosjekter. For omtale av dette vises det til de årlige rapporter. Hovedtyngden av midlene går til prosjekter innenfor satsingsområdene. Videre ytes det i tråd med retningslinjene årlige tilskudd til større kirkelige pilotprosjekter. Det redegjøres i det følgende for tyngre prosjekter som har strukket seg over lenger tid enn normal prosjektperiode (3 år) Dette gjelder Stiftelsen Kirkeforskning, som KM vedtok å opprette i 1992. I 1996 drøftet Kirkemøtet sitt videre engasjement i Stiftelsen og vedtok bl.a ”Kyrkjemøtet sluttar seg til ei vidareføring av ein finansieringsmodell som byggjer på grunnfinansiering både frå utbyttet av Opplysningsvesenets Fond, frå statlege løyvingar og frå hovudsamarbeidspartane.” (KM 11/96-3) Videre gjelder dette Samisk kirkeliv som er vedtatt som et permanent satsingsområde. KM 1993 (sak 5/93) vedtok: ”Samisk kyrkjeliv er satsingsområde fram til Kyrkjemøtet har gjort anna vedtak”. Videre heter det i vedtaket at ”Kyrkjemøtet bed om at Kyrkjerådet og Kyrkjedepartementet kvart år gjev Samisk kyrkjeråd midlar til prosjekt og tiltak innan samisk kyrkjeliv”. Kirkelig ressurscenter for mishandlede kvinner har også over tid mottatt støtte. I tilknytning til behandling av rapport om Det økumeniske tiåret fremhevet Kirkemøtet i tilknytning til sak 15/93 at ”Kyrkja sitt arbeid mot kvinnemishandling må sikrast ein solid økonomisk basis i tida framover.

Biskopar og bispedømekontora vert oppmoda om å samarbeide med Kyrkjerådet om oppfølging av denne saka". Allerede i 1986 vedtok Kirkemøtet opprettelse av et ressurscenter. I 1996 uttrykker komiteen i tilknytning til sak 14/96 glede over at ressurscenteret endelig er kommet i drift. I vedtaket heter det at "Det må gjevast særleg høg prioritet å sikra at Kyrkjeleg ressurscenter for mishandla kvinner får økonomiske ressursar for vokster og vidare utvikling". Videre skal samarbeidsavtale med IKO nevnes. I henhold til KM vedtak 13/96 –2 har Kirkerådet inngått en samarbeidsavtale med IKO for perioden 1997-2001 i tilknytning til oppfølging av Handlingsplan for innføring av Plan for dåpsopplæring : "Kirkemøtet ber Kirkerådet om å arbeide for en ny 5-årig samarbeidsavtale med IKO tilpasset de utfordringer som Kirkemøtet har definert som særlig viktige." I avtalens pkt 8 heter det at "Kirkerådet har ansvar for tildeling av ressurser fra Opplysningsvesenets Fond til arbeid med dåpsopplæringen, herunder ressurser til IKOs arbeid i henhold til denne samarbeidsavtalen". Ikrafttredelse (ret.linjenes pkt 11) Søknader for budsjettåret 2001 er allerede oversendt bispedømmerådene for behandling. De nye retningslinjene kan derfor ikke gjøres gjeldende før fra budsjettåret 2002.

KIRKERÅDETS ANBEFALING: Kirkerådet anbefaler Kirkemøtet å gjøre følgende vedtak: Kirkemøtet vedtar følgende endringer i "Retningslinjer for disponering av tilskudd fra Opplysningsvesenets fond til kirkelige formål", vedtatt i KM 1997. Nytt pkt 7.2 Søknader fra lokale og regionale kirkelige råd og grupper sendes vedkommende bispedømmeråd. Søknadsfrist er 1.desember. Nytt pkt 7.3 – 2.ledd: Eventuelle søknader med prosjektbeskrivelse for bispedømmerådets egne prosjekter vedlegges den prioriterte liste. Oversikten fra hvert bispedømme sendes Kirkerådet innen 20.januar. Nytt pkt 7.4 siste linje ... med søknadsfrist 1.desember Nytt Pnkt 8.2 Beregningsgrunnlaget for Kirkerådets tildeling av midler til det enkelte bispedømmeråd skal være slik at 75 % av midlene avsatt til bispedømmene tildeles etter faste kriterier, mens 25 % tildeles etter søkermasse primært i forhold til satsingsområder. Det legges til grunn en fordelingsnøkkel som tar hensyn til antall sokn, medlemstall og areal i det enkelte bispedømme. Det tildelte beløp kan ikke overstige det samlede søknadsbeløp. Nytt pkt 11 Retningslinjene er vedtatt av Kirkemøtet 2000 og gjelder fra budsjettåret 2002.